

Predikan i Kindaholms församling 2016 av Tobias Bäckström

Påskdagen

”Kristus är uppstånden”

Jesaja 25:6-9

1 Kor 15:53-57

Matt 28:1-20

Ps: 146, 147, 153, 17

Kristendomen är unik bland världens religioner. Unik på ett mycket radikalt sätt. Det handlar inte bara om att Gud blev människa, blev en del av vår vardag. Det finns andra religioner som beskriver hur olika gudar stigit ner bland människorna, men ingen som i fallet Jesus så har delat människans yttersta förnedring och ensamhet. Vi tror på en Gud som lider och dör med oss.

Men det som hände sen, på påskdagens morgon är ännu mer det totalt oväntade. Jesus uppståndelse från det döda var inget som människan skulle ha kommit på eller tänkt ut av sig självt.

Människor har i alla tider haft föreställningar om livet efter döden. I sen antiken fanns till exempel föreställningen om Hades, en diffus plats av vålnader och skuggor. Även de judiska föreställningarna handlade dödsriket om en dunkel tillvaro i underjorden. Där fanns visserligen också tankar om en uppståndelse, som en specifik händelse som kommer att ske i framtiden. När Messias kommer tillbaka och etablerar Guds rike på jorden, kommer Gud ge tillbaka människan hennes kropp, men det handlar inte om en individuell uppståndelse utan något som kommer att ske med hela Gudsfolket samtidigt.

Det som händer nu är att Jesus föregriper den här kollektiva uppståndelsen. Och i kraft av detta hävdade de kristna därför att det är Jesus som är Messias. Han har gått före oss, det nya livet som uppstånden gavs åt en individ före alla andra.

Det handlar inte om att en död människa kom tillbaka till sitt vanliga biologiska liv och för att så småningom dö igen. Det är ingen andlig gengångare som bara visar sig flyktigt. Mötet med den uppståndne är ingen mystisk erfarenhet i det *inre*, utan ett verkligt möte med ngn som kommer utifrån. Jesus uppståndelse, till själ och kropp, är en helt ny, dittills okänd och otänkbar, existensform. En ny dimension av verkligheten har öppnats för oss. Med vetenskapligt språk skulle man kunna kalla det ett ”mutationssprång”. Det är ett liv som inte längre lyder lagen för allt som dör utan som existerar fullkomligt med Gud och därför för evigt.

Det har gjorts många försök att ta bort det här stora miraklet ur kristendomen. Kan man inte plocka bort allt det överkliga och hålla sig till Jesu lära? Kristen tro har ju så mycket att ge ändå. Det finns ju många kloka levnadsregler, vi har ju Jesu bergspredikan, den gyllene regeln, 10 Guds bud och mycket annat. Det där med att döda blir levande igen kan vi väl avfärda som legendmaterial och som moderna upplysta människor bara hålla sig till det andra.

Ja, jag skulle säga att det enda religionen där vi *inte* kan rensa ut det övernaturliga är just kristendomen. Inom buddhismen till exempel, om du tog bort alla de underverk som enligt senare källor är förknippade med Siddharta Gautama, så skulle religionen fortsätta att fungera alldeles utmärkt. Eller inom Islam så finns det ju hadither som talar om att Muhammed gjorde underverk, men de fungerar mest som garnityr till berättelsen om Islams store profet. Du kan ju ha en stor profet som predikar Guds budskap utan att krydda det med mirakel, ingenting grundläggande skulle förändras om du tog bort dem.

Men tog du bort det Stora Undret, uppståndelsen från det döda, så tar du bort själva fundamentet i den kristna tron. Tar du bort det finns det inget unikt kristet kvar. Allt annat, inklusive gyllene regeln, kan du finna i olika tappningar i andra traditioner.

När evangelierna beskriver uppståndelsen så är man noga med att betona att det handlar om en kroppslig uppståndelse. Det är därför som ängeln visar in kvinnorna i graven: för att visa att den är tom, där finns ingen kropp. Jesus var ingen gengångare eller ett spöke.

Men även om hans kroppslighet betonas så finns det också en annan sida av saken. För som sagt, det var ingen död som kom tillbaka till samma kroppsliga tillvaro han hade innan. När ängeln vält undan stenen så var det inte för att Jesus skulle kunna ta sig ut. Vid den tidpunkten så var han redan uppstånden och graven var tom. Nej, det var för att *visa* detta som graven öppnades. Jesus kunde gå genom den stängda graven och senare så gick han genom stängda dörrar till rummet där lärjungarna var. Efter uppståndelsen så är han alltså inte längre bunden av rummet som vanliga människor är. Han kunde omedelbart förflytta sig mellan olika platser som låg långt ifrån varandra.

En kristendom som enbart handlar om moral och lära har inte mycket tröst att komma med. I så fall finns det bättre sammanhang att gå till. Men kristen tro talar inte om en ny lära utan om ett nytt liv. Livet efter detta är inte fråga om en dunkel skuggtillvaro, det handlar inte om en diffus andlig tillvaro i vare sig ljus eller mörker. När Gud skapade människan och gav henne kropp så menade han allvar. Vi *är* menade att leva ett kroppsligt liv. Men inte med kroppar som förfaller och dör. Det radikala hoppet som kristen tro handlar om är en kroppslig tillvaro som är evig på samma gång.

Det är detta som Jesus föregriper när han uppstår från det döda. Men med Jesus uppståndelse så öppnas en ny dimension som angår oss alla även idag. Jesus har för oss öppnat det nya livet som sträcker sig in i evigheten till Gud.